

Jönköping Par Bricole • 1/2012

AVLSA

Installation av ny
Deputerad Styrande Mästare
Par Bricole i Stadsparken

En annan sida av Mats Anderson

Anslagstavlan sista sidan

S T Y R P U L P E T E N

Hur ska det gå för mig i det gänget?

Bellman, Kellgren och Lenngren: det är dessa tre som gör Gustav III:s tid, den gustavianska, till en stor epok för den svenska lyriken. Vad Anna Maria Lenngren angår var hon långt in på 1900-talet en av våra mest lästa poeter, lika populär som Bellman – vår ordens främsta skald. Och så här kunde Lenngren dikta om en man som kanske hade behövt Par Bricole för att få ordning på tillvaron – eller var han redan medlem...

*"Cornelius Tratt är död (en liten rödlätt man,
Gick gärna med Surtout, i går begravdes han)
Jag Kistan såg och Processionen:
Bror Tratt du levde glatt och kort,
Förr bars du alltid hem, nu bärs du äntlig bort."*

JA, SÅ SITTER JAG OCH FUNDERAR när jag nu skriver min första hälsning till er Bröder. Och så vitt jag vet bars ingen av er hem när vi hade installation i början av februari. Några åkte säkert taxi för att komma till porten, men det räknas inte som att bli hemburen.

Maken till installation var det inte heller många som hade varit med om, hörde jag många säga. Och regissör för denna storslagna tillställning var vår Styrande Mästare, en "dockspelare" med alla trådar i sin hand.

Den ökade insyn jag fått bakom de Styrandes kulisser har gjort mig ödmjuk inför det jag ser. Vilket storartat osjälviskt och omfattande arbete Guvernementet lägger ned på skötseln av vårt sällskap. Och hur skall det gå för mig i det gänget, jag som är så lat?

llskap. Och hur skall det gå för mig i det gänget, jag som är så lat?

llskap. Och hur skall det gå för mig i det gänget, jag som är så lat? han om sin huvudperson...

*"I par-Bricoll han aldrig bunnit
Bli något särdeles stort Ljus;
Ty mestadels man honom funnit
Plakat, utav ett enda rus."*

Poeten driver här med den Dumbom som inte tar bricoleriets levnadsregler på allvar utan hemfaller åt supandet som högsta nöje.

Visst bjuder vårt sällskap umgänge till Bachus ära, men lär oss samtidigt att umgås måttligt med dess safter. Sedan kan det förstås vara skönt att efter ett måltidskalas komma hem och till rätt port i baksätet på en taxi...

Som nyss utsett ombud i vårt Lysande Sällskap läser jag i Sällskapets Statuter att en Deputerad Styrande Mästare inte har några specifika uppgifter. Något jag har svårt att tro på efter att ha upplevt allas vår Gert "Burken" Karlsson. Han var ju med överallt och såg till att verksamheten fungerade logistiskt, smidigt och bra. Var det någon som hade koll på den Calmuckiska världen så var det "Burken". Att ersätta denne fantom är inte möjligt och kanske inte heller nödvändigt – så länge han finns kvar i all sin allomfattande, stora, varma, mänsklighet. Han har naturligtvis redan erbjudit mig sin hjälp, tillsammans med några andra tidigare Deputerade; skönt med Bröder som stöder.

Hur tänker jag då arbeta förutom att vara ombud för vår Styrande Mästare och ta hand om sådant som Guvernementet anser vara min uppgift?

Ett råd jag har fått är att göra mig ordentligt närvarande i bricoleriet. Till exempel genom att skapa relationer med våra talanggrupper, se hur de arbetar, vilka glädjeämnen och frågor de brottas med. Vår orden står sig slätt utan talangernas insatser. Ja, vår orden skulle vara mycket

fattigare på glädje, engagemang och upplevelser utan alla Bröder som ägnar sig åt vår ordens liv. Så bli inte förvånade om jag knackar på en dag. Ni får gärna själva också höra av er och bjuda mig till dörren.

Bellmans diktning känner vi nog alla till, men Lenngren, som levde under samma tid, skuggade honom utifrån ett kvinnligt psyke. Nu var allt som Bellman skrev så utomordentligt musikaliskt, hans vers blev mycket uppskattad, tonsatt och framförd som sång. Lenngrens poesi sjöng man inte och hennes diktning lever därför inte kvar på samma sätt. Men visst har hon också ton och öga för det drastiska livet på 1700-talet. Se här...

*"När elden nyss kom lös på Söder härom natten,
För Brodern Rusius, man anmärkt har därvid
Att han den första gången uti sin levnadstid
Skrek efter vatten."*

Ibland överträffar dikten verkligheten, eller är det tvärtom? Nog kan vi känna igen oss i en del av vad våra poeter skriver om 1700-talets människor. Ibland är det som om gångna sekler glider in i varandra och vi lever sida vid sida med historien, där Bellman, Kellgren och Lenngren sitter bland oss när vi tar en öl på Bishops Arms. Och så är det, dåtid och nutid lever alltid samman, det borde vi Bröder i Par Bricole verkligen förstå. Till sist vill jag från hela mitt hjärta tacka er alla Bröder som gjorde min installation till ett oförglömligt minne! Det är nu också en del av vår historia.

HÄLSAR BERNT LINDQVIST
Deputerad Styrande Mästare

Jönköping Par Bricole och Stadsparken

Det lilla gula trähuset i Stadsparken är förmodligen vårt första kansli. Det ligger söder om den plats där restaurang Alphyddan låg.

För att förstå sammanhanget krävs en kort beskrivning av Stadsparken och dess tillkomst. Biskop Esaias Tegnér besökte Jönköping 1838 och talade redan då i vackra ordalag om naturen som omger staden. Vid den tiden och fram till 1896 kallades höjderna väster om Dunkehallavägen för Skjutsarehagen. Det var ett nästan ogenomträngligt delvis sumpigt busksnår som ägdes av Jönköpings stad.

Förtjänsten och upphovsmannen till Stadsparken blev landshövding Palmstierne. I motionen till stadsfullmäktige kunde man läsa

"Avsikten med en stadspark å nu omtalade plats skulle icke vara lyx, icke några klippta gräsmattor, blommor, ädla busk- eller västgrupper såsom det är, eller bör vara uti de små planteringarna inuti staden, utan skulle den se ut ungefär som en torr, tämligen upprädd skogshage med en eller annan gångväg och några enkla bänkar på de vackraste utsiktsplatserna och där all mark fingo beträdas."

Stadsfullmäktige beslutade den 20 april 1896 och man bildade Jönköpings Stads-

parksällskap den 8 maj samma år. Postmästaren J A Olsson (bricolist) blev sällskapets verkställande direktör.

Köpmannen Henrik Karnell efterträdde Olsson som också han ägnade Stadsparken stort intresse och var hängiven i sitt arbete. Alphyddan byggdes 1901 och revs 1965. Det som är intressant i sammanhanget är att Karnell var Styrande Mästare under åren 1929–1944. Han hade tidigare varit Ceremonimästare, Teaterdirektör och Riddareprelat. I Guvernementet hade han varit Styrande Kansler innan han blev Deputerad Styrande Mästare och Styrande Mästare 1929. En medaljong av Henrik Karnell finns ingjuten i bergväggen när man går stigen upp från Bäcka-lyckan till Stadsparken.

Man kan förmoda att den lilla träbyggnaden som då inrymde kansli för parksällskapet också hanterade ett och annat ärende som berörde Par Bricole. Det var säkert många aktiviteter förlagda till både Alphyddan och till Café Stugan under Olssons och Karnells tid.

1942 lämnade Karnell och Stadsparksällskapet över skötseln av Stadsparken till Jönköpings stad som tillsatte en parkstyrelse.

Det känns därför naturligt att Par Bricoles verksamhet också finns i Stadsparken där vi var så ofta under 1900-talets första hälft, på samma vis som historiens vingslag berättar om vårt sällskaps historia under Spegelsalens vackra takmålning och numera också våra Riddaregrader på Västanå slott, Alvastra klosteruin och på Hooks herrgård. Allt kopplat till traditioner, sällskapets historia och till innehållet i våra ritualer.

D.E.

Värdshuset Stugan

Redan från början var kaffeservering något som skulle förekomma i Stadsparken och därför byggdes en åttakantig paviljong där det såldes kaffe, te, kakao och läskedrycker. 1903 uppfördes Café Stugan efter stadsarkitekten August Atterströms ritning. I Stugan bakades Jönköpings första wienerbröd och även andra bakverk tillverkades. Stugan blev ett populärt utflyktsmål, inte bara som café, utan även för privata evenemang på kvällarna.

1908 utvidgades Stugan efter en ritning av Albin Brag. Den två våningar stora tillbyggnaden var i samma stil som den gamla delen. Röda rummet dekorerades år 1911 med målningar av Wilhelm Holmgren. Dessa målningar finns fortfarande kvar i original.

1923, hade Stugan fått konkurrens av andra uteserveringar. Stugan lockade då med sitt nybakade bröd och bakelser då det hade byggts en tegelmurad bakugn i köket. För att få ännu mera folk till Stugan anordnades det kaffekonsert och promenadkonserter med dans och år 1927 byggdes det en musikpaviljong framför Stugan.

Värdshuset Stugan i dess nuvarande form nyinvigdes 1967. Sen nio år tillbaka drivs Stugan av Sema Kösebas.

Jönköpings Bacchanaliska Akademi för Skalde & Talekonst har i flera år haft sitt Högtidssammanträde i Stugan. I höst kommer Sällskapet att förlägga en av sina aktiviteter till Stugan, nämligen Tredje Graden och dessutom planerar vi att arrangera en gåsmiddag med damer fredagen den 2 november. Det var i Stadsparken 1949 som vi för första gången anordnade en vårfest med damer, det som vi idag kallar Vårbal.

Isterband, tårar och teater!

DET BLEV EN VÄRDIG TACK OCH JUBELFÖRE-STÄLLNING för Gert "Burken" Karlsson när han avtackades som Deputerad Styrande Mästare den 4 februari 2012.

Samtliga Styrande från Moder och Systerloger hade hörsammat inbjudan och tillsammans med över 80 övriga gäster och nära 200 bröder av våra egna medlemmar så sprängdes nästan gränserna för det möjliga. Det blev en värdig avslutning på en intensiv gärning som Ceremonimästare (1996), Ordförande (1999) och som Deputerad Styrande Mästare (2003). 15 framgångsrika år som satt sina spår.

1.

5.

4.

3.

1. KALASET började hemma hos Gert Karlsson på Bymarken där samtliga Styrande från hela landet avnjöt småländskt isterband till lunch. Traktörerna i sina eleganta kostymer serverade både synligt och osynligt fluidum och gav en förning om vad som skulle komma.

2. NÄR FJÄRDE GRADEN GAVS i Spegelsalen undrade många vart Gert tagit vägen eftersom stolen men namnskylden DStM Gert Karlsson stod tom. Helt överraskande dök han upp i en teaterroll till allas förtjusning.

2.

Kulturhuset Spira blev platsen där Gert Karlsson avtackades och vilken fest det blev. Stormästare Åke Pilotti höll ett lysande tacktal och tecknade "Burkens" egenskaper som bara en Stormästare kan.

3. STYRANDE MÄSTAREN TORSTEN LEMAN från Göta PB tackade för alla systerlogerna.

4. STYRANDE MÄSTARE EMERITUS ÅKE ANDERSSON från Borås talade om sådant som Boråsaren Gert "Burken" Karlsson förmodligen både ville glömma och minnas. En broderlig broderskram avslutade talet.

5. NÄR GERT STOD ENSAM KVAR PÅ SCENEN med det band som hans fadder Deputerad Styrande Mästare Börje Erdenius hade burit under sin levnad vibrerade luften och Gert började söka efter sin näsduk. När såopersångaren Mauro Nicoletti och LarsLisa Andersson sjöng Ave Marie tillsammans, blev det lyckliga "burkinnehållet" synligt. Tacksamma tårar flödade ur en mycket lycklig och firad emeritus.

En annan sida: MATS ANDERSON – allkonstnären

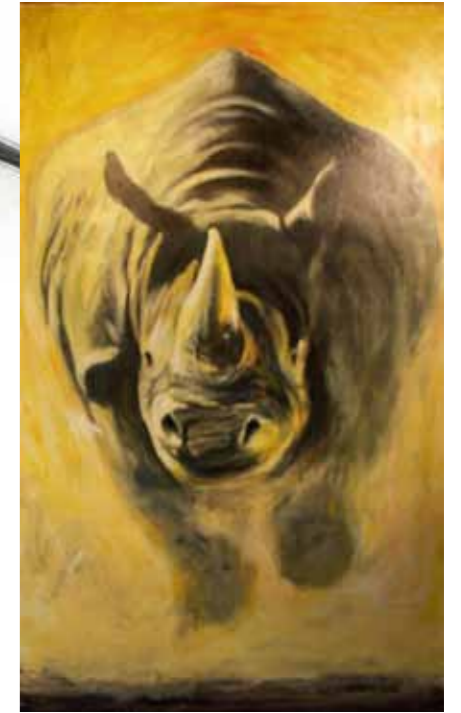
Det ska erkännas direkt: Jag kan inte förhålla mig journalistiskt objektiv i detta porträtt. Vad annat är att vänta när man ska beskriva en broder som varit en av ens bästa vänner i nästan fyrtio år.

MATS ANDERSON ÄR EN MAN SOM PERSONIFIERAR KREATIVITET. Målare, kompositör, musiker, diktare, skribent, gestaltande skådespelare, grafisk designer... you name it. Mats är där.

Från uppväxten i trygga Hovslätt fick han med sig musiken och trakterar med ungefär samma färdighet både gitarr och piano. Flöjten får man på köpet. De musikaliska influenserna spänner från Jethro Tull till Chicago. De egna kompositionerna gärna med kluriga texter och medryckande refränger, titlar som Ulla från Ullared eller kort och gott: Siv.

Måleriet föddes ur ett ivrigt tecknande i unga år. Det fick näring av Jönköpingsprofilen Koge och har sedan förfinats år för år. Idag jobbar Mats i olja och akryl, gärna stora format, och tar oss med i en fantasivärld där man möter både noshörningar och zeppelinare.

Vid sidan av dessa kreativa sysslor är det reklamen som präglar Mats Andersons yrkeskarriär. Den egna reklambyrån startade på Andrévägen i Vättersnäs i början av 80-talet. Sedan blev det flytt till Stockholm, anställning på byrån Contact, innan den inneboende entreprenören gjorde sig hörd igen och byrån Tango etablerades i egna lokaler i Gamla stan.

Det blev 22 år i storstaden. Det var bland annat här som Mats gjorde entré i den bricolistiska världen och tog sina första grader i Moderlogen. För några år sedan gick dock resan söderut igen. Visst har Stockholm sina fördelar men Jönköping har fler. Det här innebar också att Par Bricole fick se mer av Mats. Idag är han aktiv i Teatern, Luculli gille, Avisan och inte minst som sköldmålare.

Vid sidan av sina talanger har Mats Anderson också en stark kärlek till naturen. Jakt och fiske står överst på menyn och det är det förstnämnda som under de senaste åren tagit allt mer plats.

Annars har jag vilken dag som helst broder Anderson som sällskap vid en lång lunch, gärna i en nedsutten pub eller på ett tåg på väg någonstans. Många är nämligen de resor vi gjort tillsammans, alltifrån den rufsiga tåggluffen i mitten av 70-talet till vådliga bilresor på den amerikanska västkusten långt senare.

Mätte resan fortsätta länge till!

ULF LINNMAN

Den Lucullikvällen...

...just som dessertvinet snurrade i glaset och diskussionerna böljade hit och dit, hörs från M. Le Chef - grabbar ska vi åka till Lyon? Runt bordet hörs "visst", "va kul" och det oundvikliga "när då?". Kalendrar åker fram varpå september lyfts fram. Hustrur kontaktas och inom 15-minuter från Le Chefs magiska ord har några möjliga helger börjat sensommarlysa.

Bättre hälfter och Bröder samt bagage, sammanlagt tio (väskorna oräknade), packas in i två bilar för färd mot Copenhagen Airport. Som uppvärmning intogs där en enklare och sämre en-rätters med fluidum innan planet till la Suisse embarkerades. I ett visch – två timmar – hade vi förflyttats från usch-ett-sänt-väder till en svalkande bière under parasoll till skydd för solstrålarna.

Snabb samling i lobbyn varefter Anders förde oss till Vieux Lyon och restaurang Les Adrets där vi inmundigade en tre rätters med regional dryck. Måltiden fick särskild glans av La maître d'hôtel som engagerade sig så att hon efter visst tjt visade melonerna, som tillsammans med en pepparfrukt från Pyrenéerna utgjorde huvudingredienserna i förrättssopan. Inte bara ett ytterst trevligt restaurangbesök utan också med god marginal resans kulinariska höjdpunkt.

Efter den lokala frukosten – en crois-sant nedsköljd med espresso – intagen vid några trottoarbord, anträds resan mot Villfranche-sur Saone. The French Connection ledde kolonnen obarmhärtigt mot mötet med det röda fluidums upprinnelse. På Domaine Des Brave trampades detta. Då tappen var ur tunnan gick glaset säll-

skapet runt med nypressad jus allmänt kallad "Paradise".

M. Cave är inte bara en producent av den kungliga drycken utan även en fanatisk cykelfantast. Hjärtat i verksamheten uppenbarades i provningsrummet där väggarna var tapetserade med all världens cykelmemorabilia och gåvor från diverse cykelstjärnor. M. Cave passade på att ringa upp Sven Åkes gamla cykelchef från sjuttioalet, quel surprise. Domänens Régnie serverades och alla lät sig väl smaka. Vid bordet satt även en äldre broder som vi alla trodde var en rest från något tidigare besök, men ack som vi bedrog oss. Han var en 92 årig journalist från Lyons största dagstidning Le Progrès. Ett levande bevis för vilken verkan Beaujolais har på den tredje statsmakten. M. Progrès förevigade glada bröders sällskap vilket kunde beskådas dagen där på i Le Progrès Dimanche.

Sedan gick färden vidare Les Dombes och restaurang Le Comptoir Des Dombes. Maten i godans förlovade land serverades som sig bör i tre omgångar. Här var det huvudrätten som drog blickarna till sig. Små grodorna är lustiga att se – särskilt om de är upptravade på ett stort fat. Än roligare blir de ackompanjerade med lagom

kyld Rosé. En utsökt rätt om man bortser från hur grodor ser ut.

M. Velo och M. Marathon ackompanjerade oss sedan till medeltidsstaden Perrouge där vi flanerade under någon timme och slappade under eken där D'Artagnan med sina musketörer satt.

Som sig bör inleddes den avslutande måltiden – i Frankrike – med Champagne på Leon de Lyon.

Den Lucullikvällen, just som dessertvinet snurrade i glaset och diskussionerna böljade lite hit och dit, hördes en gång från M. Le Chef - grabbar ska vi åka till Lyon? Vi gjorde det!

ANDERS MÄRTENSSON
HENRIK MÅHLBERG
SVEN ÅKE NILSSON

**Jönköpings Bacchanaliska Akademi
för Skalde & Talekonst inbjuder till
Högtidsmöte i STUGAN STADSPARKEN
torsdag den 19 april kl 18:00
"Manlig fåfänga i 1700-talets
klädmode"**

Anna och Anders Löfgren förestår Kristinehofs Malmgård som är ett restaurerat herresäte från 1700-talet. Paret Löfgren är välkända och uppskattade föredragshållare inom textil, hemslojd och mode. Anna Löfgren gästar oss och tar oss med på en spännande resa i 1700-talets mode. Rekvisita med manliga mannekänger från Jönköping Par Bricole. PB-kören medverkar. Avslutningsvis serveras en enkel buffé.

GUNNAR ÅKERSKOG
PRESES

President, kung eller prinsessa...

En Installation av en ny Styrande i Par Bricole är något av det högtidligaste man kan vara med om. Naturligtvis är det väldigt långt ifrån rubriken ovan men ändå inte eftersom vårt Sällskap är så unikt förknippat med 1700-talets traditioner där De Styrande hyllas på ett furstligt vis och där glimten i ögat och allvaret bakom traditionen går hand i hand med dåtid och nutid.

Installation av nya Styrande är en gammal tradition som skett i över 200 år och det ger naturligtvis respekt för det som varit men det ger också ett skimmer av ny-modig glans och uppsluppenhet.

En Installation är något fint, något att vara stolt över och något där de allra flesta har väldigt roligt. Par Bricoles sammankomster och verksamhet bygger bl.a. på "lekar och nöje" under Ordning och Munterhet i Vän-skap. Att installeras som ny Styrande är därför både roligt, högtidligt och allvarligt.

Bernt Lindqvist blev ny Deputerad Styrande Mästare och han blev det i Kulturhuset Spira som han så många år arbetat för och som bildligt talat står som ett monument för en 30-åriga gärning som teaterchef i Jönköping.

Bernt kom till Jönköping på 1970-talet och fick Jönköpings Läns Landstings uppdrag att bygga upp en länsteater. I dag står Kulturhuset Spira som ett av Jönköpings allra vackraste och mest omskrivna byggnader.

Ett Tempel i kulturens Smålands Jerusalem.

När Bernt och Stormästaren Åke Pilotti tog varandra i handen för att bekräfta löftet att Bernt nu skulle verka för Par Bricole så var vi många som kände rysningar i den teaterlokal Bernt varit med om att skapa.

Installationen inleddes med att bröderna samlades i stora

1. Stormästaren Åke Pilotti dekorerar DStM Bernt Lindqvist.
2. Lars Unger, Ordförande i Göta PB.
3. Ulf Linnman tillsammans med Ljud & Ljusmästare Lennart Wass.
4. Teaterlokalen i Kulturhuset Spira.
5. StM Dan Ekström med hedersgästerna Stormästaren Åke Pilotti och StM Torsten Leman från Göta PB.

konserteralen där marknadschefen på Smålands Musik & Teater i färgglad boa gav en kort historik. Sedan tågade bröderna in i teatersalongen där lampan uppträndes på sedvanligt vis av vår fadderlog i Borås, denna gång av Styrande Mästaren Göran Olofsson.

Sedan fortsatte festen som den brukar när Jönköping Par Bricole bjuder upp till "dans" Högt till taket, många skratt, kvalitet på underhållning och en otroligt mängd av Bröder som arbetar och planerar helt osjälviskt och utan tanke på ett enda tack.

Stolar skall ställas på rätt plats, namnskyltar och bordsplacering, vätska i den brinnande lampan, rätt färg på banéret, bussar ska beställas, tider ska hållas, det ska dunkas med staven på rätt ställe och det skall hinnas med att "pudra näsan" Detta och mycket mer skall planeras och det görs år efter år av frivilliga, glada och lyckliga Jönköpingsbricolister. Utan dessa hade kungen stått sig slätt.

Fjärde Graden gavs i Spegelsalen och sen övergick kalaset till en Guvernörsgard för att bröder av alla grader skulle kunna deltaga. Sälunda tjänstgjorde både ceremonimästare Hans Palmberg och Generalceremonimästare Carl Ritzén tillsammans med alla övriga ämbetsmän.

Leve vår nye Deputerade Styrande Mästare men lika mycket leve till alla Er Bröder som har förstått att utan alla kuggar så fungerar inte maskinen Par Bricole.

Klang och Tack för Festen!

DAN EKSTRÖM
StM

RECEPIENDER

Grad IV, 2012-02-04: Sotiris Delis, Peter Johansson, Per Frejinger, Jonas Ekström, Chang Notbäck, Petter Larsson, Daniel Wredenberg, Emil Jungåker, Jens Nygårdh-Brändström, Johan Sjögren, Willy Neumann, Johan Nyström, Ulf Attevik, Göran Lindberg, Dan Jonsson.

Grad II, 2012-03-03: Kenth Andersson Per Ekholm, Jonas Hildingsson, Rolf Johansson, Sebastian Littorin, Håkan Löfgren, Martin Svensson, Magnus Werner, Mats Wiberg, Daniel Hedström, Magnus Olsson, Magnus G Rönnberg, Henrik Thoor, Mattias Eklöv, Tony Beiwing.

Efterlysning

Har någon Broder ett brandsäkert dokumentskåp att avvara till gagn för lysande av PB:s arkivalier?
Kontakta i så fall Gunnar Åkerskog.
e-post: gunnar.akerskog@telia.com

Platsannonser

Personal till Jönköping Par Bricole kansli sökes!
gunnar@gotte.se

Notera!

Sjunde Graden i Alvastra.
Lördag 12 maj.

Jönköpings nyaste tidning!

MEROM

J Ö N K Ö P I N G

Ett lokalt livskvalitetsmagasin
www.meromjonkoping.se

Nästa nummer av Avisa kommer i slutet av maj

UR INNEHÅLLET:

Spexet från Andra graden i mars samt bilder från Sjunde graden.

En ekonomi i balans

För två år sedan skrev jag i Avisa att Det Lysande Sällskapet ekonomi alls icke var lysande. Vi hade haft ett par besvärliga år med minusresultat och stod inför en nödvändig ekonomisk sanering.

Även om det i dag kanske vore att ta till överord att kalla vår ekonomi för lysande så kan man hitta så pass gott om ljuspunkter (och jag menar inte några ilsket lysande röda siffror) att det går att hävda att ekonomin nu är i balans. Med strama budgetar och alla klutar tillsatta för att hålla dem har vi lagt en årsredovisning för andra året i rad med positiva resultat.

I budgeten för 2012 har vi till och med funnit utrymme för att något höja bidragen till talanggrupperna. Vi ser i dagsläget inga ekonomiska blindskär framför oss. Men en fortsatt fast hantering av de ekonomiska frågorna har vi alltså goda möjligheter lägga grunden för en verksamhet med god kvalitet.

Jag måste dock – med samma envishet som riddar Cato uppvisade i den romerska senaten när han ville förstöra Kartago – vädja om en bättre disciplin när det gäller att betala årsavgifterna. Vi får lägga alldeles för mycket resurser på att försöka få in dem. En, två, tre eller till och med fyra påminnelser går ut till en del varje år. Och vi får också varje år en ett antal som inte betalar alls. Så snälla, betala direkt ni får den första uppmaningen! Det är snart dags.

GUNNAR GOTTE
Styrande Kanslär

EXPEDITIONSTIDER

för kansliet från 2012-01-09:

MÅNDAGAR 18–20
TORSDAGAR 9–12

Kansliet mottager tacksamt Brödernas eventuellt ändrade adressuppgifter, både vanlig och e-post.

Östra Storgatan 6, 553 21 Jönköping,
tel 036/16 21 31
e-post: jonkoping@parbricole.se

Bankgiro 517-1962
Plusgiro 385629-1

VÅRA JUBILARER

50 år Michael Danielsson (6 maj)
Ole Frykman (7 maj)

70 år Stellan Sandberg (7 mars)
Leif Thor (20 mars)

STORT GRATTIS!

GRADKALENDARIUM

Sammankomster	2012
RSK	14/4
Jkpg Akademis högtidsdag	19/4
Grad VII	12/5
Grad III	22/9
Grad IX	12/10
Grad VI	4/11
Grad V	28/11
Barbara, Grad I + VIII	1/12

Reservation för ev ändringar.

Böcker
Tidningar
Posters
Annonser
Trycksaker

GRAFISK FORM

TANGO UNLIMITED

www.tango.se

Färdigt sköldemärke till Barbara?

Bröder av Nionde Graden och uppåt kontakta Mats eller Allan i Hieraldik- och sköldegruppen omgående.

Hieraldik- och sköldegrupp:

Dan Ekström, samordnare,
danekstrom@me.com

Mats Anderson, formgivare,
mats@tango.se

Åke Edlund, ledamot
ake.edlund@habo.net

Bo E Karlsson, hieraldiker,
bo-e-k@algonet.se

Allan Perolainen, formgivare
pero@artoline.se

Anders Svartz, ledamot
anders@svartz.se

